

592. f)

Z Velké.

*Mírně.**Zdlouha a táhle.*

U Du-na-ja ša-ty pra-ła, pla-ka-ła,

na šohajka všecku vinu sklá-da-ła.

U Dunaja šaty prała,
plakala,
na šohajka všecku vinu
skládala.

A prišel k ní její milý:
Co robíš?
U Dunaja šaty perem,
šak vidíš!

Ja co bys ty šaty prała,
to je nic,
ale plačeš a naríkáš
kam dál víc.

Neplaču já, můj šohajku,
za ničím,
leďa za tvým slubováním
velikým.

Dycky's ty ně můj šohajku,
sluboval,
včil's ňa smutnú, zarmúcenú
zanechal.

Sluboval's ně, můj šohajku,
na srdci,
že sa naša věrná láska
nezruší.

Už sa naša věrná láska
zrušila,
už ti jiná bílý šátek
vyšila.

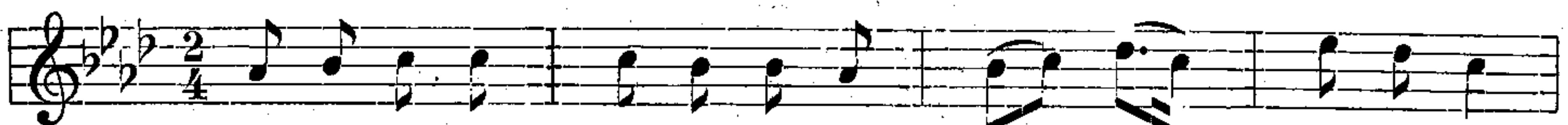
Sluboval's ně, můj šohajku,
na těle,
že sa naša věrná láska
zebere.

Už sa naša věrná láska
zrušila,
už sa tobě jiná panna
zlúbila.

Preneščasná tá hodina
na světě,
kdo si koho zamiluje
do srdce.

593.

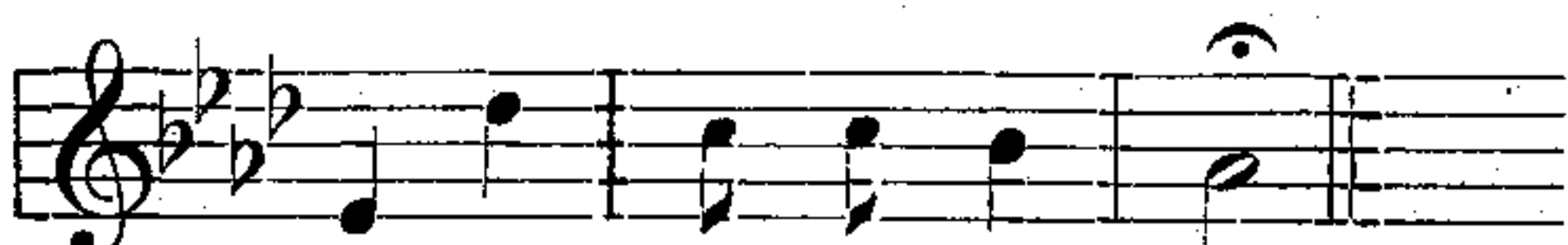
Z Hrušek.

Zdlouhavě.

Dycky's ty ně ří-ká-vá-vál, že ty si ňa vez-

neš, až tú drobnú ja-te-řin-ku, až tú drobnú ja-te-řin-ku

pod há-jíčkem zež-neš.